

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Mei Vandenberghe

tegen

De Standaard

Met twee mails van 8 en 13 december 2017 dient mevrouw Mei Vandenberghe een klacht in tegen De Standaard. Aanleiding is een artikel van 8 december 2017 onder de titel *Documentaire. Fotograaf Jimmy Kets veroordeeld in auteursrechtzaak*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 21 februari 2018, waarop advocate Vicky Vanpeteghem namens Mei Vandenberghe repliceert met een brief van 16 mei 2018.

Op voorstel van De Standaard en met het akkoord van Mei Vandenberghe en Vicky Vanpeteghem heeft de Raad voor de Journalistiek een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te houden.

DE FEITEN

De Standaard-fotograaf Jimmy Kets bracht in 2013 een documentaire uit over fotograaf Carl De Keyzer, waarvoor hij aanvankelijk samenwerkte met zijn toenmalige vriendin Mei Vandenberghe. Nadat hun relatie was afgesprongen, bracht Kets de documentaire uit onder zijn eigen naam. Daarop trok Vandenberghe naar de rechtbank wegens schending van haar auteursrecht. Ze kreeg in eerste aanleg en in beroep gelijk en Kets werd veroordeeld tot een schadevergoeding van 25.000 euro.

Het artikel gaat over dit arrest. Volgens het artikel vindt Kets de uitspraak van de rechter een aanfluiting. Zijn advocaat zegt dat er in de documentaire geen werk van Vandenberghe gebruikt is dat beschermd is door het auteursrecht. Carl De Keyzer deelt die mening en noemt het vonnis een aanslag op het auteursrecht: 'Haar bijdrage aan de finale film is zo goed als nihil. Het enige waar ze goed in was, was in de weg lopen'.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAAGSTER noemt het artikel vooringenomen en zegt dat de krant haar om een reactie had moeten vragen.

Jimmy Kets en Carl De Keyzer werken voor of samen met De Standaard. De krant laat hen allebei aan het woord, en ook de advocaat van Kets. Zij krijgen een podium, klaagster niet. Aan haar heeft de krant geen reactie gevraagd. De journalist heeft haar of haar advocaat zelfs niet proberen te contacteren, terwijl zij de rechtszaak gewonnen had. Dat is niet objectief en getuigt van vooringenomenheid en belangenvermenging.

De krant laat Jimmy Kets en Carl De Keyzer de uitspraak van het Hof van Beroep afdoen als een kwakkel, waardoor de aanspraken van klaagster over het auteursrecht belachelijk worden gemaakt, terwijl ze net daarvoor jarenlang gevochten heeft en gelijk gekregen heeft.

De Standaard zegt dat er onvoldoende tijd was om klaagster te contacteren, maar dat argument houdt geen steek aangezien er wel tijd was om Kets, zijn advocaat en De Keyzer te contacteren. Bovendien was het arrest op het moment van publicatie al een maand oud.

De Standaard vergelijkt in haar repliek haar artikel met een artikel van De Morgen, maar dat is niet relevant. Klaagster verwees in haar klacht alleen naar De Morgen en NRC om aan te tonen dat deze kranten haar wel aan het woord hadden gelaten en De Standaard niet.

Het artikel bevat fouten, waar het spreekt over boetes in plaats van een schadevergoeding. Een kwaliteitskrant zou het verschil moeten kennen, maar deze fout bewijst volgens klaagster dat de journalist de gerechtelijke uitspraak niet eens gelezen heeft.

Klaagster besluit dat De Standaard bekende freelancers van de krant de hand boven het hoofd houdt en de aanspraken van een onbekende filmmaakster ridiculiseert.

DE STANDAARD zegt dat ze objectief, onafhankelijk en volledig wil informeren en precies daarom aandacht heeft besteed aan de gerechtelijke uitspraak. De krant vindt dat wederhoor voor klaagster niet nodig was.

De Standaard heeft het arrest van het Hof van Beroep vernomen via DeMorgen.be, een maand na de uitspraak. Het artikel stond om iets voor zes 's avonds op de site. De hoofdredactie wou de indruk vermijden dat De Standaard haar eigen freelancers de hand boven het hoofd houdt en besliste om het verhaal zo snel mogelijk te brengen. De cultuurredactie stoomde een artikel klaar voor de volgende ochtend, maar er was geen tijd om klaagster op te zoeken.

De Standaard vergelijkt haar artikel met een artikel in De Morgen en wijst er onder meer op dat De Morgen de naam van Jimmy Kets niet vermeldt in de titel, terwijl de Standaard dat wel doet. Dat maakt duidelijk dat De Standaard niet beschroomd was om de vinger op de zere plek te leggen.

In tegenstelling tot De Standaard laat De Morgen klaagster wel aan het woord. Ze zegt in De Morgen onder meer dat Kets ervoor zorgde dat zij in de fotografie- en mediawereld niet au sérieux werd genomen, waardoor alle deuren voor haar dicht gingen. De Standaard noemt dit een zware beschuldiging en vraagt zich af of zij verplicht is om klaagster te laten zeggen dat Kets haar carrière wetens en willens geboycot heeft.

Overigens is een medium niet verplicht om bij verslaggeving over een rechtszaak de partijen aan het woord te laten om te vertellen hoe zij zich voelen bij de uitspraak. Een reactie is alleen nodig als een partij wordt aangevallen zonder dat ze zich kan verweren, als dat verweer al niet duidelijk blijkt uit het artikel in zijn geheel. In dit geval maakt het artikel heel duidelijk dat klaagster gelijk kreeg van de rechtbank.

De Standaard heeft Jimmy Kets wel aan het woord gelaten en hem laten herhalen dat volgens hem het auteursrecht van klaagster niet geschonden is. Maar het artikel maakt duidelijk dat het Hof van Beroep dat standpunt afwijst, en de krant vermeldt expliciet dat Kets zich

neerlegt bij die uitspraak en niet in cassatie gaat. Ook vanuit die optiek was een reactie van klaagster niet noodzakelijk.

Klaagster had aanstoot kunnen nemen aan de uitspraken van Carl De Keyzer in het artikel, maar daarover gaat de klacht niet volgens de krant.

BESLISSING

Klaagster vindt dat De Standaard haar voor publicatie een kans op wederhoor had moeten geven. De loutere weergave van het arrest van het Hof van Beroep maakt wederhoor niet noodzakelijk. Maar het artikel gaat verder dan dat. Het laat Jimmy Kets, diens advocaat en Carl De Keyzer aan het woord, waarbij de advocaat zijn aantijgingen ten aanzien van klaagster herhaalt en waarbij vooral de uitspraken van De Keyzer de professionele eer en goede naam van klaagster als fotograaf en regisseur ernstig in twijfel trekken. Daarom had de journalist klaagster voor publicatie een kans op wederhoor moeten geven, temeer omdat zij gelijk kreeg van de rechtbank. Dat er onvoldoende tijd was voor wederhoor, is geen argument. De krant heeft niet eens geprobeerd om klaagster te contacteren.

De Raad ziet in het artikel geen aanwijzingen van belangenvermenging.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 13 september 2018